

[Poulsgaard]

over, er, at af de 76.000 kr., som den københavnske industriarbejder, der knokler løs, har fået mere i lønningsposen siden 1970, har I stjålet det hele på nær 750 kr. Det er det, jeg er forarget over, og det er noget helt andet. Jeg er simpelt hen forarget over, at de danske lønarbejdere skal finde sig i, at den timeløn, de får, skal reduceres så kraftigt, som den bliver. All right, vi må tage en diskussion om dette en anden gang, men jeg kan altså forstå, at der er ikke større håb for den danske befolkning, når statsministeren ikke vil være med til at foregå befolkningen med et godt eksempel og fremkalde den gode psykologiske effekt, det ville have at nedsætte ministerlønnen med det nævnte beskedne beløb.

Arne Melchior (CD):

Blot et lille tillægsspørgsmål. Måske er statsministeren under sin grundige forberedelse til besvarelsen af dette væsentlige spørgsmål stødt på en bog skrevet af hr. Poulsgaard eller måske på nogle referater af møder, hr. Poulsgaard har holdt, hvor han har stillet forslag om, at et, ganske vist reduceret, antal folketingsmedlemmer skulle tjene i størrelsesordenen en halv mill. kr. Det kunne være interessant at vide, om statsministeren har læst noget om dette. Jeg bliver ikke en pind fornærmet, hvis statsministeren ikke besvarer spørgsmålet.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Nej, jeg har ikke læst det værk, som hr. Poulsgaard har skrevet, men jeg er bekendt med, at der er skrevet et større værk.

Med hensyn til selve spørgsmålet, dette med at skulle foregå med et godt eksempel, vil jeg tillade mig at sige – selv om dette gode eksempel nok ikke tilfredsstillende alle mennesker i dette samfund og åbenbart heller ikke hr. Poulsgaard – at med den meget bevidste solidariske lønudvikling, der er sket, og som har medført, at de højestlønnede i offentlig tjeneste, herunder altså som en lille gruppe også ministrene og folketingsmedlemmerne, der jo i virkeligheden er reguleret, skal vi sige noget i overensstemmelse med hele den offentlige sektor, er der i virkeligheden tale om, at vi har foregået med et godt eksempel ude i befolkningen ved, at vores reallønstilbagegang har været større, end den

har været for de fleste andre. Der er heldigvis også nogle, der har haft en reallønsmæssig fremgang, for de trængte til det, men vi har altså en situation, hvor vi har en stærk reallønstilbagegang.

Vi kan ikke på grund af krisen lave totalt om på lønstrukturen i dette land. Vi ved jo godt, at i et kapitalistisk samfund, som hr. Poulsgaard er tilhænger af, skal der være nogen lønforskel, ellers vil befolkningen jo ikke arbejde, siger man. Jeg tror ikke så meget på teorien. Men det er også derfor, vi går ind for solidarisk lønpolitik, det er derfor, vi foregår med et godt eksempel, hr. Poulsgaard.

Dohrmann (FP):

Jeg forstod på besvarelsen, at statsministeren og regeringsmedlemmerne ikke vil gå ned i løn og således gå foran med et godt eksempel. Men jeg vil godt stille statsministeren det tillægsspørgsmål, om han virkelig synes, det er rimeligt, at vi har forhenværende ministre gående her i folketinget, som opbærer en meget, meget stor løn den dag i dag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 167

7) Til *socialministeren* af:

Dyremose (KF):

»Vil ministeren i forbindelse med den bebudede »afprofessionalisering« af den sociale sektor tage initiativ til en undersøgelse af fordele og ulemper ved at gøre omkostninger til privat hushjælp fradragsberettigede, således at børnepasning i hjemmet omkostningsmæssigt kan komme i balance med pasning i daginstitution og i dagpleje?«

Skriftlig begrundelse

Såfremt privat hushjælp bliver ligestillet med andre former for arbejde og dermed bliver gjort fradragsberettiget, så kunne familierne tilbyde såvel unge på vej ind i beskæftigelse som ældre på vej væk fra arbejdsmarkedet en rimelig løn for et meningsfyldt arbejde. Jeg er bekendt med, at socialministeren ikke umiddelbart kan tilslutte sig et lovforslag om fradragsret, men jeg håber, at mi-